

ŻYCIE EWANGELIA

V NIEDZ. WIELKIEGO POSTU, *B* J 12,20-33 * 21.03.2021

Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go, mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został otoczony chwałą Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli ziarno pszenicy, wpadłszy w ziemię, nie obumrze, zostanie samo jedno, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. Kto zaś chciałby Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec. Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojczy, wybaw Mnie od tej godziny. Ależ właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojczy, wstaw imię Twoje!» Wtem rozległ się głos z nieba: «Już wstałem i jeszcze wstawię». Stojący tłum to usłyszał i mówił: «Zagrzmiało!» Inni mówili: «Anioł przemówił do Niego». Na to rzekł Jezus: «Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie wyrzucony precz. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie». To mówił, oznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć.

Wczytując się w Ewangelię, odkrywamy wewnątrz Jezusa i to, co On przeżywał, gdy zbliżała się „Jego godzina”. Jezus wie, że ziarno, aby stało się początkiem nowego życia, potrzebuje najpierw obumrzeć. Rozwijając dalej tę wyjątkową logikę Ewangelii, Jezus potwierdza, że tylko ten, kto nie zatrzymuje swego życia dla siebie, ale je wydaje, prawdziwie zyskuje i „zachowa je na życie wieczne” czynienie ze swojego życia daru, obumieranie siebie, owocuje nowym życiem. Do wchodzenia na drogę miłości wezwany jest każdy uczeń Jezusa. „Kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną” Wobec bliskości Jego godziny, w duszy Jezusa rozpoczyna się to, co dopełni się w Getsemani: „Teraz dusza moja doznaje lęku”. Nasz Pan nie ukrywa swoich głębokich uczuć przed uczniami. On prawdziwie przechodzi przez doświadczenie lęku i walki. Zwycięża w Nim jednak bezgraniczne zawierzenie Ojcu. Wsłuchując się w słowo Boże, mogą zatrzymać się na „mojej godzinie”. Nie znam daty i okoliczności mojego odejścia z tego świata. Zapewne nierządno – na myśl o tym – będę odczuwał lęk. Mogę jednak prosić Pana, aby w tym szczególnym czasie obumierał we mnie moja „ja” i zwyciężało zaufanie do Ojca.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy przeżywam swoje życie w perspektywie wieczności? Czy moja miłość do ludzi i świat spełnia warunki, o których mówi Chrystus?

Do wykonania: Częściej będę rozpatrywał swoje życie w perspektywie wieczności i wymagań Chrystusa.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

23.03 (wtorek) Wspomnienie św. Tyburcjusza z Mongrovejo, biskupa

Urodził się w Hiszpanii około roku 1538. Studiował prawo w Salamance. W roku 1580 został biskupem Limy w Peru. Pełen gorliwości apostołskiej zwoływał wiele synodów, co bardzo się

przyczyniło do pogłębienia życia religijnego całej prowincji kościelnej. Z mocą bronił praw Kościoła, troskliwie opiekował się powierzoną mu owczarnią i odbywał częste wizyty pasterskie otaczając szczególną troską ludność tubylczą. Zmarł w roku 1606.

24.03 (środa) Wspomnienie Oscara Romero, biskupa i męczennika

Oscar Arnulfo Romero, hiszp. Óscar Arnulfo Romero y Galdámez (15.08.1917 - 24.03.1980). obrońca praw człowieka w ojczystym Salwadorze. Kanonizowany 14.10.2018 roku. W lipcu 1998 roku nad Zachodnimi Wielkimi Drzwiami w angikańskim Opactwa Westminsterkiego w Londynie odstonięto posągi 10 męczenników XX wieku, wśród których znajdował się abp Oscar Romero obok Dietricha Bonhoeffera, Martina Luthra Kinga, św. Maksymiliana Kolbe, św. Elżbiety Romanowej, Janani Luwum, Manche Masemola, Esther John i Wanga Zhiminga. Kościół angikański i Kościół katolicki wyznaczyły w swym kalendarzu liturgicznym datę 24 marca jako dzień, w którym wspomina się abp Oscara Romero.

25.03 (czwartek) Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

Uroczystość Zwiastowania jest świętem Chrystusa i Maryi. Jest świętem Chrystusa, bo oto równo dziewięć miesięcy przed pamiątką Jego narodzin wspominamy chwilę Jego Wcielenia, poczęcia z Ducha Świętego. Jest świętem Maryi, bo mówiąc Bogu swoje „tak”, staje się Ona Jego Matką. W dniu dzisiejszym Kościół przeżywa Dzień Świętości Życia związane z dziełem Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

26.03 (piątek) Wspomnienie św. Dobrego Łotra (św. Dyzmy)

Ukrzyżowany wraz ze Zbawicielem uwierzył w Niego, nawrócił się i otrzymał przebaczenie oraz obietnicę raj. Krzyż, który dla pogan był zgorszeniem, jemu przyniósł zbawieni

---

WARTO WIEDZIEĆ:

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO - to trwająca 9 miesięcy modlitwa o ocalenie życia. Powstała po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce. W roku 1987 została przeniesiona do Polski. Pierwszy ośrodek duchowej adopcji powstał w kościele OO Paulinów w Warszawie. Stąd rozprzestrzenia się na cały kraj i poza jego granice.

Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej – radosnej, bolesnej lub chwalebnej (*Ojciec Nasz* i *10 Zdrowaś Mario*) oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Do modlitwy można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienia. Duchową adopcję może podjąć każdy człowiek. Poprzedza ją przyrzeczenie, które składa się np. w swojej parafii. Można również podjąć duchową adopcję prywatnie.

Formuła przyrzeczenia: *Najświętsza Panno, Bogarodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci, wiedziony(a) pragnieniem niesienia pomocy w obronie nienarodzonych, ja, (imię i nazwisko) postanawiam mocno i przyrzekam, że od dnia ... biorę w duchową adopcję jedno dziecko, którego imię Bogu jest wiadome, aby przez 9 miesięcy każdego dnia modlić się o uratowanie jego życia oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu. Postanawiam odmówić codzienną modlitwę w intencji nienarodzonego, codziennie odmówić jedną tajemnicę różańca i (opcjonalnie) podjąć postanowienie...*

Modlitwa codzienna: Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nie narodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.